

ÎNCHEIERE

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Sveatoslav Moldovan
Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Macradin”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Instituției de Învățământ „Universitatea Liberă Internațională din Moldova” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Macradin” cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Instituția de Învățământ „Universitatea Liberă Internațională din Moldova”, casată integral hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 26 februarie 2016 și emisă o hotărâre nouă de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 09 noiembrie 2015, ULIM a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Macradin” cu privire la încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că la 30 mai 2013 SRL „Macradin” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva ULIM privind încasarea sumei de 302 494 lei. Prin hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 12 mai 2014, acțiunea a fost respinsă integral ca neîntemeiată și tardivă. La 25 februarie 2015, Curtea de Apel Chișinău a casat în parte hotărârea primei instanțe și a emis o hotărâre nouă de încasare din contul ULIM în beneficiul SRL „Macradin” a sumei de 8177 lei și taxei de stat în sumă de 270 lei.

Indică ULIM că pentru acordarea asistenței juridice, a încheiat cu Cabinetul Avocatului „Covaliu Gheorghe” contractul nr. 065-1 din 25 octombrie 2013 de prestare a serviciilor juridice cu stabilirea onorariului de 30 000 lei. Prin actul din 29 iunie 2015 de executare a contractului din 25 octombrie 2013 suma onorariului a fost micșorată la 21 000 lei, în legătură cu satisfacerea parțială a pretențiilor SRL „Macradin” și achitată prin ordinul de plată nr. 702 din 29 iulie 2015. În cadrul instanței de fond au avut loc 5 ședințe de judecată, iar în cea de apel 4 ședințe, pe parcursul examinării pricinii au fost

prezentate referințe, explicații, argumentări și obiecții bazate pe studierea legislației, practicii judiciare și literaturii practico-științifice.

Consideră reclamanta că suma achitată pentru asistența juridică este reală, necesară și rezonabilă, reieșind din volumul considerabil de lucru și perioada de mai mult de un an și jumătate de participare în acest dosar, complexitatea cauzei și dificultatea problemelor din speță, specializarea avocatului în domeniu mai mult de 35 ani, limitarea posibilității de a lucra pe alte dosare și rezultatul obținut în apărarea drepturilor ULIM. La stabilirea onorariului s-a ținut cont de Recomandările privind quantumul onorariului avocaților aprobat prin decizia Consiliului Uniunii Avocaților nr. 2 din 30 martie 2012, potrivit cărora onorariul de succes este rezonabil la un plafon de 17 % din valoarea acțiunii, la caz fiind de peste 50 000 lei.

Solicită încasarea din contul SRL „Macradin” a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 21 000 lei și taxei de stat în sumă de 630 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 26 februarie 2016, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. În motivarea concluziei sale, instanța de fond a invocat neprezentarea probelor concludente și pertinente ce ar dovedi suportarea de către reclamantă a cheltuielilor de asistență juridică.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016, a fost admis apelul declarat de către ULIM, casată integral hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 26 februarie 2016 și emisă o hotărâre nouă de admitere parțială a acțiunii, cu încasarea din contul SRL „Macradin” în beneficiul ULIM cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 10 000 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de apel a constatat că cheltuielile de asistență juridică suportate de către ULIM au fost reale și necesare în vederea asigurării dreptului la apărare, însă reieșind din obiectul acțiunii civile și faptul că a fost examinată în trei instanțe cu participarea avocatului Covaliu Gheorghe, rezonabilă pentru compensare, inclusiv în raport cu quantumul pretențiilor admise ale SRL „Macradin”, este suma de 10 000 lei.

La 05 ianuarie 2017, SRL „Macradin” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016 și menținerea hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 26 februarie 2016.

În susținerea recursului, SRL „Macradin” a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, fiind emisă cu aprecierea arbitrară a probelor.

Consideră recurenta eronată concluzia Curții de Apel Chișinău precum că suma de 21000 lei transferată de către ULIM pe contul CA „Covaliu Gheorghe” prin ordinul de plată nr. 702 din 29 iulie 2015, ar fi fost achitată conform contractului de asistență juridică din 25 octombrie 2013, deoarece în ordinul dat la rubrica „destinația plății” este indicat alt contract, și anume contractul fără număr din 29 iunie 2015, care nu a fost prezentat la materialele pricinii. Prin urmare, instanța de fond întemeiat a respins integral acțiunea din motivul neprezentării probelor concludente și pertinente ce ar dovedi suportarea de către ULIM a cheltuielilor de asistență juridică.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016 redactată integral, a fost expediată în adresa SRL „Macradin” la 13

decembrie 2016, potrivit scrisorii de însoțire nr. 9750 (f.d. 88) și a fost recepționată la 22 decembrie 2016 (f.d. 98).

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către SRL „Macradin” la 05 ianuarie 2017, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 07 februarie 2017, în adresa intimatei ULIM a fost expediată copia recursului declarat de către SRL „Macradin”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 28 februarie 2017, ULIM a depus referință, solicitând declararea recursului SRL „Macradin” inadmisibil, deoarece nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 CPC, argumentele invocate fiind deja combătute în decizia instanței de apel.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile și obiecțiile expuse în referință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Macradin” este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Macradin” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea

eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut ca temei al admisibilității recursului, argumentul invocat de către SRL „Macradin” precum că potrivit ordinului de plată nr. 702 din 29 iulie 2015 suma de 21 000 lei a fost achitată în baza altui contract și anume, fără număr din 29 iunie 2015, care nu se regăsește la materialele pricinii, deoarece în ordinul de plată la rubrica „destinația plății” se face referire la actul din 29 iunie 2015 de executare a contractului de asistență juridică din 25 octombrie 2013, iar numirea acestuia drept „contract” reprezintă o semnificație generică a actului prin care s-a determinat cuantumul onorariului avocatului.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Macradin” ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Macradin” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic